

[Jens Jensen.]

er ført, siger den højtærede Minister. Naar Husmandsorganisationerne er imod Lovforslaget, tror jeg ikke, at det er en Følge af den Agitation, der er drevet mellem dem. Husmændene er ganske klare over, hvad saadan en Skatteomlægning vil betyde for dem som Stand. De kan meget godt indse, at det ikke er nogen heldig Skatteomlægning for dem. Det er derfor, Husmændene protesterer derimod.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen vendte sig imod mine Udtalelser i en meget indigneret Tone. Jeg forundrer mig for øvrigt ikke saa ganske lidt derover, for jeg synes, at det ikke var noget nyt, jeg fremdrog, og ingen overraskende Paastande. Jeg mener, at det, jeg udtalte, kun var Tanker, som ofte faar Udtryk, og som ogsaa finder Tilslutning hos store Dele af Befolkningen.

Det ærede Medlem udtalte, at afgørelse for Landbrugets Rentabilitet er, hvor store Udgifterne er, og deri skal jeg naturligvis give ham Ret. Jeg har været Landmand saa længe, at jeg meget godt ved, hvorledes Udgifterne er, Skatter og Renter. Skatten er ikke lille, det skal jeg indrømme, og Renterne er desværre ogsaa ret høje for de allerfleste. Men det er vist tvivlsomt — og det var det, jeg hævdede —, om det vilde gavne i det lange Løb med Hensyn til Skatterne, at vi tager noget fra den nuværende Grundskyld. Det er rigtigt nok, at det gavner den nuværende Ejer, men jeg mener, at et Ejerskifte ophæver denne Skattnedsættelse, idet Prisen stiger for Ejendommen, saa Eftermanden maa udrede en langt højere Rente, der nogenlunde vil svare til det Skattebeløb, han fik Nedsættelse med. Saa jeg synes i Virkeligheden ikke, der er noget urigtigt i at paastaa dette. Det er rigtigt, at naar man ser hen til Fremtiden, er det absolut ikke noget gavnligt, her sker for Landbrugets Vedkommende.

Det ærede Medlem spurgte endvidere, med hvilken Ret man beskattede Jordværdien. Jeg kunde have Lyst til at svare med et andet Spørgsmaal, nemlig: med hvilken Ret beskatter man den arbejdsskabte Værdi? Jeg mener, at i dette Tilfælde er Samfundet i sin soleklare Ret, naar det indkasserer Renten af den Værdi, det selv har skabt. Her mener jeg netop, at Samfundet, Skatteautoriteterne, har Retten paa deres Side. Det er jo mærkeligt, at fra samme Side gør man sig sædvanligvis ingen Skrupler, naar Talen er om Ejendomsskylden, Bygningsskatten, om man vil. Bygningerne er arbejdsskabte Værdier; det synes jeg, man

skulde betænke, naar man taler saa stærkt om at lægge Skat paa Værdierne.

Og derfor siger jeg: Lad os kun afskaffe Bygningsskatten, vi har aldeles ingen Interesse i, at den bliver opretholdt. Bygningsskatten ligger paa Husleje, paa Produktion og Omsætning. Jeg mener, at det vilde kunne virke gavnligt paa Erhvervslevet, for den arbejdende Befolkning i Almindelighed, om man fjernede Bygningsskatten, og det kan vi gaa med til at gøre, naar den nuværende Grundskyldspromille for Amtsskatterne bliver opretholdt.

Det ærede Medlem talte endvidere om, at man ikke kunde tale om Grundspekulation i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag. Nej, det vil naturligvis ikke medføre særlig omfattende Ændringer, det skal jeg villigt indrømme, men vi maa dog være klare over, at enhver Nedsættelse af Grundskatten betyder, at Vejen lettes for den Kategori af Medmennesker, som vi kalder Grundspekulanter, og jeg tror jo ikke, at ret mange er interesseret i, at Grundspekulation skal ske i større Omfang, end Tilfældet er nu.

Endvidere peger det ærede Medlem paa, at der er en hel Del Mennesker, som, skønt de har godt Raad, ikke betaler noget i Amtsskat. Det er jo netop dette Forhold, vi har tænkt paa, naar vi holder paa, at Amtterne selv skal kunne ligne Skatten paa disse Medborgere, naar det, der indkommer ved de 7,5 pro mille Grundskyld, ikke slaar til. Men det er aldeles ikke den Slags Skatteydere, der er tænkt paa ved Udarbejdelsen af det foreliggende Lovforslag. Dersom det havde været Tilfældet, havde Lovforslaget foreligget i en helt anden Skikkelse. Da havde det været et Forslag i Retning af det, vi krævede, at for Amternes Vedkommende skal den nuværende Grundskyldspromille opretholdes, og at hvad der derudover kræves, kan lignedes paa Amtsskatteydere, naar der fastsættes et tilstrækkelig stort Fradrag for alle.

**Indenrigsministeren (Kragh):** Det ærede Medlem Hr. Fibiger synes endnu ikke at forstaa, hvorfor Aaret 1916—17 er brugt som Sammenligningsgrundlag ved Beregningen af den foreslaaede maksimale Promille 4. Det ærede Medlem synes ikke tilfreds med den Begrundelse for dette Valg, som er givet i Bemærkningerne til Lovforslaget, og som af mig er fremført her. Men det ærede Medlem maa dog forstaa, at naar man vil anvende Reglerne i Loven af 31. Marts 1926 paa et forudgaaende Aar, saa forudsætter dette, at man for det Aar, hvorpaa Reglerne skal anvendes, har baade Grundvær-